

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Ratio consolandi parturientes feminas, & in partu periclitantes. ii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

medio tolluntur. Etenim illos iniuria & immeriti supplicij imaginatio, vehementer adstringunt: qui dolor eos certe qui consueta & naturali morte intereunt, non ita premere potest. Et qui legibus iuste dant pœnas, non similiter sunt affecti omnes, sed alij aliter: nec est eadem omnium natura aut conditio. Si quidem alij nimis sunt indurati & in malitia obstinati: alij ex animo dolent & peccata sua desolent: atque in iis quidam presentis supplicij acerbitate, quidam futuri seculi iudicio ac pœna prorsus consternantur: sunt quos prope desperantes, supra quã dici queat, Prædestinationis scrupulus torquet. Hi ergo specialibus ac diuersis cohortationum & consolationum opus esse remediis, manifestum est. Postremò & eos qui morbo nõ diuturno, sed præcipiti et subito pereunt, expedito indigere remedio, nemo non videt. Sape enim fit, ut nihil mali suspicantes quidam, comesturi aut operis quispian auspiciaturi, seu de progrediendo cogitantes, repente exanimis corruant. *Qua de re multa Plinius. Nonnunquam de tegulis lapsi, aut equis: sape adiuum ruina, vel terra hiatus, aut etiam fulmine, incendio, submersione, aliove casu subito & inopinato moriuntur. Et his igitur ex Dei Verbo succurrere & mederi necesse est. Quæ autem consolationes his, nisi breues & efficacissima, competunt? De singulis igitur ordine differemus.*

Naturalis
histo. lib. 7.
cap. 52.

Ratio exhortandi & consolandi parturientes feminas, & in partu periclitantes.

CAP. II.

Pincipiò aduersus pariendi difficultates, dolores & pericula, opponendum est, fecunditatem, seu liberorum procreationem, Dei esse ordinationem & benedictionem. Vnde inter cetera Dominus, præcepta sua seruauantibus pollicitus est, dicens: Non erit infœcunda, nec sterelis in terra tua. Et Psalmo cxxvii. dicitur, *Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tue. Filij*

Exod. 23.

tui sicut

ui sicut nouella oliuari in circuitu mensa tue. Ecce sic benedicetur homo qui timet Dñm. Itaq. credendum est, Deū sua ordinationi & benedictioni adesse, imò præesse: nam in illo partus negotio clarè cernitur Deus adesse, quòd ubi fiant ope diuina, quæ nullus hominum cum totius mundi artibus efficere posset. Et licet natura operetur, non tamen sua virtute, sed præcepto illius qui ipsam fecit, obediens operatur. Deum igitur fateri nos oportet, palam huic suo operi præesse: sicut manifestissimis verbis scribitur Esaia lxxvi.

Adhæc, in summis illis doloribus, hoc maxime cogitandum est: sic esse voluntatem & ordinationem Dei, qui ad Euam dixit: Multiplicabo arumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios, &c. Quacunque autem mulier huic diuinae voluntati & ordinationi humiliter obedit, atque crucem hanc libenter fert, facit Deo rem gratam: quam ipse sua gratia leu. onem reddit, & æterna gloria, ad quam non sunt condigna quacunque huius temporis afflictiones, remunerat. Nequa enim imposuit Deus parturientibus hunc dolorem, ut vitam amittant & pereant: sed ut in sua vocatione, siue per vitam, siue per mortem, Christum magnificent: atque in sempiternum cum eo viuant. Quanquam enim moriantur sæpenumero parturientes in ipso partu, ut Rachel coniunx Patriarchæ Iacob, atque alia non pauca: tamen consequuntur nihilo minus illud quòd Christus dixit: Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius: cum autem pepererit puerum, iam non meminit pressura propter gaudium, qui natus est homo in mundum. Enimuerò si non consequuntur temporale hoc & euandidum gaudiū, nihil tamen certius est, quàm quòd diuina ordinationi & voluntati obtemperantes, consequantur in Christo Iesu spirituale & celeste, per-

h a petendum

I 70

Genes. 3.

Rom. 8.

Philip. 1.

Genes. 35.

Ioan. 16.

Psal. 115.

petuumq³ gaudium: cuius minima pars non est equanda vniverſo huius mundi gaudio. Earum quippe mors, ſicut & omnium piorum hominum, pretioſa eſt in conſpectu Domini: et ſoluta vinculis carnis naſcitur etiam ipſa ad lucem & letitiam ſempiternam. Quapropter etiam ſi hic parturitionis dolor, maledictio eſt propter peccatum, tamen per Chriſtum verſa eſt haec maledictio in benedictionem: vt iis mulieribus quae Chriſto adhaerent, quaeq³ huic Dei voluntati ſubmiſſe ſe ſubiiciunt, dolor hic fiat propter Chriſtum crucis ſancta, in qua Deo placeant, & ad aeternam à Deo vitā conferentur, ſicut

1. Tim. 2.

Apoſtolus dicit: Adam non eſt ſeductus: mulier autem ſeducta, in prauaricatione fuit. Saluabitur autem per ſeriorum generationem: ſi permanſerit in fide, & dilectione, & ſanctificatione cum ſobrietate. Quamobrem ſumma ope aduſi debet, vt patienter agat, & confirmet cor ſuum in Domino: qui ſaluat ſperantes in ſe.

Iac. 5.
Dani. 13.

III.

Et incundum eſt, filium Dei à parturientibus imaginem ſumere Eccleſiae dolentis ac patientis: nimirum per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. Vnde palam fit, non ſolum parturientes, ſed & vniuerſam Eccleſiam cruci eſſe ſubiectam: quam tamen in cruce non deſerit Deus, neque perpetuo manere ſinit: ſed ſuo adest auxilio, & proſperum ac letum tribuit rei triſtiſſimae euentum, ſicut ipſe dicit: Amē amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contriſtabimini, ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudium. Et addit mulieris parturientis exemplum: cuius paulo antè mentio facta eſt. Deinde verò, Et vos igitur, inquit, nunc quidem triſtitia habetis: iterum autem videbo vos, & gaudebit cor veſtrum: & gaudium veſtrum nemo tollet à vobis. Huc adferri debent S. Scripturae loca, de Patientia: quae ſupra habentur, lib. 2. cap. 21.

Acto. 14.

Ioan. 16.

Præterea malè habet valde pijs mentes, quòd unà IIII.
 cum matre factus ipse quoque saepe extinguitur: quem
 ab hac ira, qua omnes sub peccato sunt, de qua dicit A-
 postolus, Eramus natura filij iræ sicut & ceteri: nulla Eph. 2.
 res liberat, nisi gratia Dei per Iesum Christum Domi- Tit. 3.
 num nostrum: qui secundum suam misericordiam saluos
 nos fecit per lauacrum regenerationis & renouationis
 Spiritus sancti, &c. Huic anxietati opponendum est, Ba-
 ptismi gratiam, etiamsi non re ipsa, voto tamen obtineri
 posse: nempe cum ipsius externi Sacramenti perceptio-
 nem, non contemptus religionis, sed articulus necessitatis
 excludit: quòd Deus voluntatem, qua pijs parentes factum
 necdum natum Deo consecrant, & tota affectione Vide Epist.
 commendant, pro facto deputat: nec gratiam suam Sa- 77. S. Bern.
 cramentis alligari, nec ad impossibile quenquam obliga- ad M. Hu-
 re vult: quòd equidem cum in adultis omnes concedant, gonem.
 ad infantes quoque transferri potest: quibus parentum
 & offerentium voluntas, vt propria, deputatur.

Quod ad sollicitudinē pro relictis liberis attinet, qui V.
 bus saepe paruulis eripitur mater: de his quoque copiosè
 supra libro 11. cap. x. xi. & xii. dictum est: qua hic
 repeti debent.

Quomodo instituendi, qui vel præiudiciis ad sub-
 eunda supplicia grauati, vel iusta criminis vindi-
 cta, de medio tolluntur.

VI. **Q**ui supplicio afficiuntur, aut fontes afficiuntur aut
 in fontes. Fontes qui sunt, rectè secundum Leges IIII.
 puniuntur: nam Leges, Dei esse ordinationem constat:
 quas ipse Deus, cum neruos Politie, condidit. De cædo in-
 iusta extat Lex Genesis ix. Quicumque effuderit hu-
 manum sanguinem, effundetur sanguis illius: ad imagi-
 nem quippe Dei factus est homo. Hæc Lex FONS est,
 vnde reliquæ Leges ciuiles promanarunt: quam Deus

h 3 ipse